

Puntdevista 76. L'anomenat “botellón” és tot un símptoma de la societat que hem creat (6/9/2020)

En els darrers temps s'ha tornat a posar d'actualitat l'anomenat “botellón”, al que no acabem de trobar-li un equivalent en català que tingui prou acceptació. En tot cas, fa uns anys hi va haver una proposta de traduir-lo per “entrompada”, que encara que no ha reeixit és ben il·lustratiu de les seves conseqüències. L'actualitat del fenomen generalitzat de beure alcohol en grup a l'aire lliure ha vingut donada per la seva clara incidència sobre la propagació del COVID-19, de manera que ha calgut determinar la seva prohibició i l'aplicació de les corresponents sancions per als qui la incompleixin.

Deixant de banda si existeix la possibilitat real de perseguir a tots els infractors de la norma dictada, ara voldria reflexionar sobre la seva mateixa existència i proliferació, com si es tractés de quelcom normal. I també la seva alternativa institucionalitzada, que són els bars i discoteques d'horari nocturn i més.

En una publicació autobiogràfica, ja vaig narrar l'anècdota viscuda amb el president Pujol en una de les ocasions que em cridava per parlar de la situació educativa al país. Sortí el tema de la queixa dels docents respecte les poques ganes d'estudiar que tenien alguns adolescents, i jo li vaig manifestar que mentre les nits fossin dels adolescents i el joves, que tenien molt arrelat l'hàbit de sortir a partir de la mitja nit, difícilment el dia següent estarien en condicions d'estudiar o treballar. Que cap altre país europeu tenia aquesta situació tant generalitzada com nosaltres, que calia restringir els horaris de les discoteques de manera significativa ... La resposta fou que això tenia unes implicacions econòmiques massa grans per modificar-ho. Cal dir que després d'ell, cap altre president o govern ha afrontat el tema, tampoc. Puc recordar també el cas de la governadora de Càceres, que a inicis dels anys noranta va voler tancar els locals nocturns de la ciutat a les quatre de la matinada i els aldarulls que li van muntar li va fer recular la proposta. Sembla com quelcom inevitable.

Que no es digui que el “botellón” és l'alternativa barata a la discoteca. He vist fent-lo abans de les dotze de la nit, mentre els noiets d'ambdós sexes feien cua davant la discoteca que obria a aquella hora. I tampoc es digui que és un fenomen universal, perquè no ho és amb l'amplitud i extensió que es dona a casa nostra i arreu de l'estat. En conseqüència, ara tant el consum d'alcohol a l'aire lliure com els locals d'oci nocturn ha estat identificats com una causa directa de la proclamació del virus i s'han hagut de limitar en l'horari i prohibir, respectivament. No cal dir que amb el crit al cel dels establiments d'oci nocturn. I em pregunto si no es podria aprofitar l'avinentsesa per a reconduir una situació que no es positiva per ningú, menys pels propis protagonistes joves i adolescents?

Els primers que han de reflexionar, naturalment, són els pares de fills adolescents, abans que sigui massa tard per imposar la seva autoritat. Es dirà que es poden fer malifetes igual de dia que de nit, però això no és cert; menys quan la nit solament resta en mans dels adolescents i joves. A més, no és el mateix arribar a casa a les vuit del matí i passar-se la resta del dia dormint o

somnàmbul , i tornar a sortir la nit següent, que compartir l'horari nocturn amb la família i la resta de la societat. Aleshores, el consum d'alcohol segur que disminuiria. Com hi pot haver comunicació i col·laboració inter-generacional si no es conviuen les situacions d'oci també? No més cal veure el que passa en moltes festes majors, on quan els adults se'n van a dormir comença la festa dels joves; és a dir, a partir de les dues de la nit. I això es considera d'allò més normal.

Els pares diran que es troben impotents davant una situació tant generalitzada, que no poden aïllar llurs fills del corrent general. I és cert. Però també es poden organitzar com a societat civil i demanar a les autoritats corresponents dues coses: la clara prohibició del consum d'alcohol al carrer, i el tancament dels locals nocturns unes hores abans de quan ho fan ara. Mirem com s'ha tallat la sagnia dels accidents de trànsit protagonitzats a les sortides de les discoteques; societat i autoritats es varen mobilitzar per acabar amb els conductors beguts. Ara es podria fer una mobilització semblant.

El tema l'ha de poder afrontar una societat democràtica, que vetlla per la convivència, la salut i la moral de les joves generacions; no es tracta de decisions dictatorials, ni molt menys. Des de les deu del vespre fins a les tres de la matinada, posem per cas, hi ha temps sobrat per la diversió i la tan comentada "socialització" juvenil. I restaria temps per a la convivència familiar, el treball, l'estudi, la reflexió, etc. Potser així les botigues també trobarien més joves que voldrien treballar dissabtes i, si convé, diumenges.

Jaume Sarramona

(www.sarramona.net)